

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 13Co/779/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6912212918
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 12. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Danica Kočíčková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2015:6912212918.3

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací v právnej veci navrhovateľa: POHOTOVOSŤ, s. r. o., IČO: 35 807 598, so sídlom 811 09 Bratislava, Pribinova 25, zast.: advokátskou kanceláriou Fridrich Paľko, s. r. o., IČO: 36 864 421, so sídlom 811 09 Bratislava, Grösslingova 4, proti odporcovi: Slovenská republika - Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom 813 11 Bratislava, Župné námestie 13, o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, o odvolaní navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Rimavská Sobota č. k. 6C/182/2012-50 zo dňa 11. 11. 2014, takto

rozhodol:

Uznesenie okresného súdu potvrdzuje.

odôvodnenie:

Odvolaním napadnutým uznesením okresný súd zamietol návrh navrhovateľa na prerušenie konania.

V odôvodnení svojho rozhodnutia okresný súd uviedol, že o námietke zaujatosti vznesenej navrhovateľom rozhodol Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením č. k. 43NcC/53/2012 zo dňa 11. 10. 2012 tak, že zákonná sudkyňa v tejto veci JUDr. Adriana Dulovičová nebola vylúčená z prejednávania a rozhodovania tejto veci, keďže nebola zákonnou sudkyňou v exekučnej veci, v ktorej podľa tvrdení navrhovateľa došlo k nesprávnemu úradnému postupu exekučného súdu. Zo sudcov okresného súdu Rimavská Sobota bola z prejednávania a rozhodovania danej veci vylúčená len JUDr. Martina Koreňová. Okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého uznesenia zdôraznil, že samotná skutočnosť, že navrhovateľ s týmto rozhodnutím krajského súdu nebol spokojný a preto podal sťažnosť na Ústavný súd SR nie je dôvodom na prerušenie konania, nakoľko o jeho námietke zaujatosti už bolo právoplatne rozhodnuté. V uvedenej súvislosti poukázal okresný súd na rozhodnutie NS SR sp. zn. 3Cdo/102/2013 zo dňa 11. 03. 2013, kde najvyšší súd v obdobnej veci uviedol, že sudcu možno vylúčiť z prejednávania a rozhodovania veci len celkom výnimočne a to len zo skutočne závažných dôvodov, ktoré sudcovi zjavne bránia rozhodnúť v súlade so zákonom objektívne, nezaujato a spravodlivo. Subjektívny názor účastníka nezakladá ešte bez ďalšieho dôvod pre legitímne obavy z jeho nestranného a nezaujatého rozhodovania. Na základe uvedených skutočností okresný súd návrh navrhovateľa na prerušenie konania zamietol konštatujúc, že návrh navrhovateľa na prerušenie konania podľa ust. § 109 ods. 1 písm. b) a ods. 2 písm. c) OSP nie je dôvodný.

Proti predmetnému uzneseniu okresného súdu sa navrhovateľ odvolal. Okresnému súdu vytkol, že nekonkretizoval prečo sa v čase rozhodovania o návrhu na prerušenie konania domnieval, že neboli splnené podmienky na prerušenie konania. Navrhovateľ ďalej v odvolaní okrem iných skutočností uviedol, že riadne a včas požiadal o prerušenie konania a uviedol dôležité dôvody, pričom predložil súdu listiny spájané s označenými dôvodmi, teoreticky rozobral otázku kedy je podľa jeho názoru sudca z prejednávania a rozhodovania veci vylúčený a kedy vo veci rozhoduje zákonný sudca. V závere odvolania uviedol: „S poukazom na vyššie uvedenú argumentáciu a vytknuté procesné chyby, žiadam, aby odvolací súd zrušil uznesenie okresného súdu zo dňa 11. 11. 2014 sp. zn. 6C/182/2012 a vec vrátil tomuto súdu na opätovné prejednanie a rozhodnutie.“

Vyjadrenie k odvolaniu podané nebolo.

Krajský súd ako súd odvolací preskúmal vec v rozsahu určenom § 212 ods. 1 OSP, bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 OSP a uznesenie okresného súdu podľa § 219 ods. 1, 2 OSP ako vecne správne potvrdil.

Po preskúmaní veci odvolací súd uvádza, že sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením odvolaním napadnutého rozhodnutia okresného súdu a konštatuje správnosť jeho dôvodov (§ 219 ods. 2 OSP).

V danej veci odvolací súd nezistil žiadne okolnosti, ktoré by spochybňovali správnosť záverov súdu prvého stupňa. Z obsahu spisu vyplýva, že okresný súd správne postupoval, keď zamietol návrh na prerušenie konania. Dôvody, pre ktoré tak urobil, správne a podrobne rozobral v odôvodnení svojho uznesenia. Odvolací súd sa stotožňuje s názorom okresného súdu, že nie je dôvod na prerušenie konania podľa § 109 ods.1 písm. b) OSP, rovnako ako neexistuje ani dôvod na prerušenie konania podľa ust. § 109 ods. 2 písm. c) OSP. Pre úplnosť odvolací súd uvádza, že z uznesení Ústavného súdu Slovenskej republiky v skutkovo a právne totožných veciach napr. sp. zn. I. ÚS 89/2013 zo dňa 06. 02. 2013 a sp. zn. I. ÚS 92/2013 zo dňa 13. 02. 2013, Ústavný súd SR sťažnosti obchodnej spoločnosti Pohotovosť, s. r. o. proti uzneseniam krajského súdu o nevyhlúčení všetkých sudcov okresného súdu z prejednávania a rozhodovania vecí odmietol pre nedostatok právomoci Ústavného súdu SR na ich prerokovanie a rozhodnutie.

Po preskúmaní veci odvolací súd uvádza, že okresný súd dospel k správne záveru, že návrh navrhovateľa na prerušenie konania podľa ust. § 109 ods. 1 písm. b) OSP a ods. 2 písm. c) OSP nie je dôvodný, preto odvolaním napadnuté uznesenie okresného súdu ako vecne správne podľa ust. § 219 ods. 1,2 OSP potvrdil.

Senát odvolacieho súdu rozhodol pomerom hlasov členov senátu 3 : 0.

Poučenie:

proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.